

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.555/3

van 8 juli 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over
investeringsubsidies voor jeugdverblijven’

Op 8 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Wonen, Energie en Klimaat, Toerisme en Jeugd verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over investeringssubsidies voor jeugdverblijven’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 30 juni 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Steven LIERMAN, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Peter SCHOLLEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 juli 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot de regeling van de toekenning van investeringssubsidies aan jeugdverblijven om gebouwen, installaties, inrichtingen en voorzieningen brandveilig, energiebesparend of kwaliteitsvoller te maken, of te moderniseren.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp ('Definities') bevat een aantal definities (artikel 1 van het ontwerp).

In hoofdstuk 2 ('Subsidie en subsidieoproepen') wordt bepaald dat Toerisme Vlaanderen de investeringssubsidies kan toekennen (artikel 2), worden de doelstellingen van de subsidie geëxpliciteerd (artikel 3) en worden de elementen opgesomd die door de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme (hierna: de minister) moeten worden bepaald voor elke oproep tot indiening van aanvragen (artikel 4).

In hoofdstuk 3 ('Duurtijd van de activiteit') wordt bepaald dat de beslissing om een subsidie toe te kennen van rechtswege vervalst als de aanvrager de aankopen of werken waarvoor deze werd toegekend, niet uitvoert binnen een verlengbare periode van twee jaar (artikel 5).

In hoofdstuk 4 ('Subsidie') wordt in afdeling 1 ('Vorm') voorgeschreven dat de geregelde subsidie niet cumuleerbaar is met een aantal andere subsidies en premies (artikel 6). In afdeling 2 ('Subsidiebedrag') wordt het maximale subsidiebedrag en -percentage bepaald, alsook de minimale kostprijs van de subsidieerbare werken en aankopen (artikel 7). In afdeling 3 ('Betoelaagbare kosten en uitbetaling') worden de kosten opgesomd die al dan niet in aanmerking komen voor de subsidies (artikel 8) en wordt de uitbetaling van de subsidie geregeld (artikelen 9 en 10).

In hoofdstuk 5 ('Indiening van een subsidieaanvraag') wordt de inhoud van de subsidieaanvraag geregeld (artikel 11), alsook de voorwaarden voor de indiening ervan (artikel 12).

In hoofdstuk 6 ('Beoordelingsprocedure') wordt in afdeling 1 ('Beoordelingsteam') de samenstelling van een beoordelingsteam geregeld. In onderafdeling 1 ('Ontvankelijkheid') van afdeling 2 ('Beoordelingsprocedure') wordt de ontvankelijkheid van de aanvragen geregeld (artikel 14). In een tweede en derde onderafdeling ('Beoordeling van prioritaire aanvragen' en 'Beoordeling van de andere aanvragen') wordt een onderscheiden regeling getroffen voor de wijze van beoordeling en de beoordelingscriteria voor prioritaire aanvragen (artikel 15 tot 19) en andere aanvragen (artikel 20 tot 22). In een vierde onderafdeling ('Toekenning van beschikbare subsidies') wordt de voorrang geregeld van de prioritaire aanvragen op de andere aanvragen (artikel 23) en

wordt bepaald dat het beoordelingsteam een beoordelingsverslag bezorgt aan de minister (artikel 24).

In hoofdstuk 7 ('Toekenningprocedure') wordt bepaald dat de minister of diens gemachtigde beslist over de toekenning van de subsidie en dat Toerisme Vlaanderen de begunstigen daarvan op de hoogte brengt (artikel 25).

In hoofdstuk 8 ('Het gebruik van het Nederlands') wordt voorgeschreven dat de ontvanger van de subsidie het belang van het gebruik van het Nederlands bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten moet erkennen (artikel 26).

In hoofdstuk 9 ('Voorwaarden na de toekenning') wordt geregeld hoe lang de begunstigde de gesubsidieerde werken in stand moet houden (artikel 27) en worden aan de begunstigde een aantal verplichtingen opgelegd, met name tot maandelijkse rapportering over de overnachtingscijfers en het bekendmaken van het jeugdverblijf op het platform Kampas (artikel 28), tot jaarlijkse rapportering over de voortgang van het project (artikel 31), tot het voorzien in een aanbod in het kader van het netwerk 'Iedereen Verdient Vakantie' (artikel 29) en tot het naleven van een aantal communicatieverplichtingen (artikel 30).

In hoofdstuk 10 ('Indicatoren voor beleidsevaluatie') worden de indicatoren bepaald aan de hand waarvan de subsidie inhoudelijk zal worden geëvalueerd (artikel 32).

In hoofdstuk 11 ('Controle en wijziging of intrekking van de subsidie') wordt bepaald dat het saldo van de subsidie kan worden uitbetaald na controle (artikel 33, eerste lid), wordt voorzien in controlemogelijkheden door Toerisme Vlaanderen en in de verplichting voor de begunstigde om een aparte boekhouding bij te houden voor het gesubsidieerde project (artikel 33, tweede tot vierde lid), en worden een aantal gevallen bepaald waarin de subsidie geheel of gedeeltelijk kan worden teruggevorderd (artikel 34 en 35).

In hoofdstuk 12 ('Openbaarmaking van de resultaten') wordt bepaald dat Toerisme Vlaanderen de resultaten van de goedgekeurde projecten via zijn website bekendmaakt en dat de begunstigde van de subsidie op verzoek van Toerisme Vlaanderen alle nodige informatie en bewijsstukken verstrekt (artikel 36).

Hoofdstuk 13 ('Slotbepaling') bevat de uitvoeringsbepaling.

BEVOEGDHEID

3. De ontworpen regeling voorziet in investeringssubsidies voor jeugdverblijven, die worden gedefinieerd als kamergerelateerde of terreingerelateerde logies voor georganiseerde jeugdgroepen. Zowel Brusselse als Vlaamse jeugdverblijven komen in aanmerking voor de subsidies.¹

¹ Zie artikel 1, 3°, 5° en 12°, van het ontwerp.

3.1. Wat betreft de Vlaamse jeugdverblijven kan worden gesteund op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake toerisme.²

3.2. Wat betreft de Brusselse jeugdverblijven kan dan weer worden gesteund op de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake jeugdbeleid,³ gelezen in samenhang met haar bevoegdheid om de toeristische infrastructuur te financieren op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad,⁴ die beschouwd moet worden als een instrumenteel accessorium dat de Vlaamse Gemeenschap in het kader van haar bevoegdheden kan uitoefenen⁵ en op grond waarvan ze bevoegd is om, “in het kader van [haar] culturele bevoegdheden, onder andere inzake cultureel patrimonium, jeugdbeleid, culturele animatiebeleid of vrijetijdsbeleid” subsidies voor toeristische infrastructuur in het tweetalige gebied Brussel toe te kennen.⁶

Voor die gemeenschapsbevoegdheden geldt de territoriale bevoegdheidsverdeling die voortvloeit uit artikel 127, § 2, van de Grondwet, wat betekent dat de in het ontwerp vervatte subsidies in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad enkel kunnen worden verleend aan instellingen die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.⁷

RECHTSGROND

4. Het ontwerp vindt rechtsgrond, enerzijds in artikel 5, § 2, van het decreet van 19 maart 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid ‘Toerisme Vlaanderen’’, gelezen in samenhang met artikel 5, § 1, 2° en 3°, van hetzelfde decreet, en anderzijds in artikel 15 van het decreet van 5 februari 2016 ‘houdende het toeristische logies’.⁸

² Artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 9°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

³ Artikel 4, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁴ Artikel 6sexies van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁵ Zie adv.RvS nr. 53.932/AV van 27 augustus 2013 over een voorstel dat heeft geleid tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/3, 8, en het verslag namens de Commissie voor de Institutionele Aangelegenheden, *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/5, 269-270.

⁶ Verantwoording bij het amendement dat artikel 35 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 is geworden, waarbij artikel 6sexies van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werd ingevoegd, *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/4, 2 en 13-14.

⁷ Zie adv.RvS 57.668/1 van 13 juli 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 14 juli 2015 ‘betreffende de uitvaardiging van bepalingen met betrekking voor de oproep 2015 om aanvragen voor investerings- en projectsubsidies voor toeristische hefboomprojecten in te dienen’, opmerking 3.

⁸ Die laatste rechtsgrond, die enkel betrekking heeft op gewestaangelegenheden, geldt evenwel niet in zoverre het ontwerp betrekking heeft op Brusselse jeugdverblijven (zie opmerking 3.2).

5. De gemachtigde opperde dat de rechtsgrond voor de in artikel 32 van het ontwerp bepaalde indicatoren voor beleidsevaluatie van de subsidie moet worden gezocht in artikel 76/2, eerste lid, 13° (lees: 3°),⁹ van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 (hierna: VCO). Evenzo zou kunnen worden voorgehouden dat de rechtsgrond voor artikel 36 van het ontwerp, dat bepaalt dat Toerisme Vlaanderen overgaat tot openbaarmaking van de resultaten van de goedgekeurde projecten via zijn website, moet worden gevonden in artikel 76/2, eerste lid, 13°,¹⁰ van dezelfde codex.

Artikel 76/2, eerste lid, van de VCO somt een aantal elementen op die het subsidiekader dat een subsidieverstrekker uiterlijk bij de toekenning van een subsidie bepaalt, minimaal moet bevatten. Deze bepaling bevat zelf geen machtiging aan de Vlaamse Regering en kan dus op zichzelf geen rechtsgrond uitmaken voor een artikel in een uitvoeringsbesluit. Dat neemt niet weg dat de voormelde decretale bepaling elementen opsomt die aan bod *kunnen* komen bij het regelen van een subsidie.¹¹ Als de Vlaamse Regering beschikt over een voldoende rechtsgrond voor het regelen van de subsidie, zoals hier het geval is, kan zij daarop steunen voor het regelen van die elementen en is daarvoor geen bijkomende rechtsgrond vereist.

VORMVEREISTEN

6. Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld als mogelijke staatssteun bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en zo nee, waarom niet, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Dit ontwerp werd niet voorgelegd aan de Europese Commissie. Subsidies aan jeugdlogies kunnen gekwalificeerd worden als niet-economische activiteit. Daardoor voldoen ze niet aan alle criteria van staatssteun en zijn de regels hierrond niet van toepassing. Ter ondersteuning hiervan weten we dat de collega’s van CJM voor hun subsidies een aanmeldingsprocedure hebben opgestart bij de Europese Commissie. Zij hebben ons toen laten weten dat tijdens het overleg de Europese Commissie hen heeft geadviseerd om jeugdverblijven te zien als een niet-economische activiteit en dus niet kwalificeren als staatssteun.”

De Raad van State kan niet zonder meer beamen dat subsidies aan jeugdlogies in alle omstandigheden kunnen worden beschouwd als een niet-economische activiteit waarvoor de staatssteunregels niet van toepassing zouden zijn. De stellers van het ontwerp moeten hierover zelf

⁹ Volgens die bepaling wordt uiterlijk bij de toekenning van een subsidie door de subsidieverstrekker een duidelijk subsidiekader bepaald dat onder meer de indicatoren bevat die toelaten om de subsidie tussentijds, op het einde van de duurtijd van de activiteit waarvoor de subsidie wordt verleend, en bij de beleidsevaluatie, vermeld in artikel 76/1 van dezelfde codex, inhoudelijk en financieel te evalueren.

¹⁰ Volgens die bepaling wordt uiterlijk bij de toekenning van een subsidie door de subsidieverstrekker een duidelijk subsidiekader bepaald dat onder meer de openbaarmaking van de resultaten van de gesubsidieerde activiteiten bevat.

¹¹ De betrokken elementen werden in de toelichting bij het artikel waarmee artikel 76/2 in de voormelde codex werd ingevoegd omschreven als “minimale essentiële elementen” voor een subsidiekader (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1303/1, 14), zodat het logisch lijkt dat deze geregeld kunnen worden wanneer men een subsidie regelt. Voor zoveel als nodig bevat artikel 76/2, derde lid, van de voormelde codex ook een machtiging aan de Vlaamse Regering om deze elementen te verfijnen en aan te vullen.

voldoende zekerheid verwerven bij de Europese Commissie of alsnog overgaan tot de aanmelding om hierover uitsluitel te krijgen.

7. Gevraagd of over het ontwerp het advies gevraagd werd van het adviescomité van het toeristische logies, en zo nee, waarom niet, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Aan het Adviescomité van het toeristische logies werd geen advies gevraagd. Het voorliggende ontwerp is geen uitvoeringsbepaling van het decreet van 5 februari 2016. De voorliggende subsidieoproep is gebaseerd op het oprichtingsdecreet van Toerisme Vlaanderen en niet op het decreet van 5 februari 2016.”

Uit artikel 15/1, tweede lid, van het decreet van 5 februari 2016, gelezen in samenhang met artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 mei 2022 ‘tot bepaling van de werking en samenstelling van het adviescomité van het toeristische logies, de beroepscommissie voor het toeristische logies en de Technische Commissie Brandveiligheid van het toeristische logies’ vloeit voort dat onder meer “uitvoeringsbepalingen van het decreet van 5 februari 2016 en voorgenomen aanpassingen daaraan” om advies aan het adviescomité van het toeristische logies moeten worden voorgelegd. Dat advies zal dan ook nog moeten worden ingewonnen.

8. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan,¹² moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

9. Een aantal van de in het ontwerp gebruikte opschriften bakenen de inhoud van de onderliggende bepalingen onvoldoende af, en de plaatsing van een aantal bepalingen kan tot onzekerheid of herhaling leiden. Het is raadzaam om de structuur van het ontwerp te herwerken teneinde bepalingen die inhoudelijk samenhangen ook vormelijk te groeperen, en om die groeperingen met gebruik van eenduidige opschriften te ordenen in de volgorde van de verschillende stappen van het subsidieproces.

Zo kan worden gewezen op de volgende voorbeelden.

- Er is een overlapping tussen de opschriften van hoofdstuk 2 en hoofdstuk 4: hoofdstuk 2 heeft het immers over ‘Subsidie en subsidieoproepen’ en hoofdstuk 4 over ‘Subsidie’. Hoofdstuk 2 lijkt evenwel eerder betrekking te hebben op een aantal algemene bepalingen, terwijl uit het opschrift van hoofdstuk 4 zou moeten blijken dat het slechts een aantal specifieke onderdelen van de subsidieregeling betreft.

¹² Namelijk andere wijzigingen dan deze waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of dan deze die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

- De enige bepaling in hoofdstuk 3 ('Duurtijd van de activiteit') betreft niet zozeer de duurtijd van een activiteit, maar bepaalt een maximale termijn waarbinnen de gesubsidieerde aankopen of werken uitgevoerd moeten worden en betreft zo veeleer één van de voorwaarden na de toekenning van de subsidies die zijn vervat in hoofdstuk 9 ('Voorwaarden na de toekenning').
- De enige bepaling in afdeling 1 ('Vorm') van hoofdstuk 4 heeft geen betrekking op de vorm van de subsidie, maar betreft een cumulverbod met bepaalde andere subsidies of premies.
- De bepalingen over de uitbetaling opgenomen in afdeling 3 ('Betoelaagbare kosten en uitbetaling') van hoofdstuk 4 hangen samen met artikel 33, eerste lid, van het ontwerp en moeten, net als die laatstgenoemde bepaling waartoe hun verhouding moet worden verduidelijkt, pas verderop in het ontwerp worden opgenomen, vermits de uitbetaling een van de laatste stappen van de subsidieprocedure uitmaakt.
- Er is overlap tussen de opschriften van onderafdeling 4 ('Toekenning van beschikbare subsidies') van afdeling 2 van hoofdstuk 6, enerzijds, en van hoofdstuk 7 ('Toekenningsprocedure'), anderzijds. Het strekt tot aanbeveling de bepalingen over de toekenning bijeen te brengen in één hoofdstuk, met dien verstande dat het onderscheid tussen prioritaire en niet-prioritaire aanvragen, dat nu pas wordt geïntroduceerd in de onderafdelingen 2 en 3 van afdeling 2 van hoofdstuk 6 en dat inhoud krijgt door de combinatie van die onderafdelingen met artikel 23 van het ontwerp, al eerder in het ontwerp geëxpliciteerd zou moeten worden dan eerst bij de regeling van de beoordeling van beide soorten aanvragen in die voormelde onderafdelingen.
- Artikel 26 van het ontwerp, de enige bepaling van hoofdstuk 8 ('Het gebruik van het Nederlands'), overlapt met artikel 12, vijfde lid, 3°, van het ontwerp (althans wat betreft Brusselse jeugdverblijven).
- De inhoud van artikel 32 van het ontwerp, de enige bepaling van hoofdstuk 10 ('Indicatoren voor beleidsevaluatie'), hangt samen met de doelstellingen nagestreefd met het subsidiestelsel, die bepaald worden in artikel 3 van het ontwerp, en zou beter vooraan in het ontwerp opgenomen worden bij de andere algemene bepalingen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

10. De meeste definities in artikel 1 van het ontwerp die ook omschreven worden in het decreet van 5 februari 2016 of in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017 'tot uitvoering van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies', krijgen een zelfde betekenis als in de voormelde teksten.¹³

¹³ Vermits de inleidende zin van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017 'tot uitvoering van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies' niet mee overgenomen is, dient in de definitie

De invulling van het centrale begrip ‘jeugdverblijf’, dat via de definities van de termen ‘Vlaams jeugdverblijf’ en ‘Brussels jeugdverblijf’ in artikel 1, 3° en 12°, van het ontwerp omschreven wordt als een toeristisch logies “voor georganiseerde jeugdgroepen”, verschilt echter op een belangrijk punt van de definitie van de term ‘jeugdverblijf’ in artikel 2, eerste lid, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017 ‘tot uitvoering van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies’, waarin bijkomend wordt gepreciseerd dat per kalenderjaar minstens 70% van het totale aantal overnachtingen voor rekening moet zijn van georganiseerde jeugdgroepen. Dit vereiste wordt wel vermeld in artikel 12, vierde en vijfde lid, van het ontwerp, als een verplicht engagement van de aanvrager van de subsidies, alsook in artikel 27, derde lid, 4° en 5°, van het ontwerp, als een voorwaarde na de toekenning. Dat doet de vraag rijzen of er al een daadwerkelijk aanbod voor georganiseerde jeugdgroepen moet zijn in hoofde van een jeugdverblijf om een subsidieaanvraag te kunnen indienen.

De gemachtigde gaf daarover de volgende toelichting:

“De afwijking ten opzichte van de definitie in artikel 2, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017 is een bewuste keuze. Met deze regeling wordt beoogd logiesinitiatieven die (nog) niet voldoen aan de erkenningsvoorwaarden als jeugdverblijf toe te leiden naar die erkenning. Om die reden wordt het criterium niet uitsluitend bepaald door een reeds gerealiseerd percentage overnachtingen door georganiseerde jeugdgroepen, maar door de oriëntatie van het logies op deze doelgroep en het engagement van de aanvrager om deze werking verder uit te bouwen met het oog op erkenning. Dit engagement wordt nader geconcretiseerd in de subsidievoorwaarden, waarin onder meer wordt bepaald dat de begunstigde zich ertoe verbindt 70% overnachtingen door georganiseerde jeugdgroepen te realiseren.

Om een subsidieaanvraag te kunnen indienen moet er dus nog geen daadwerkelijk aanbod voor georganiseerde jeugdgroepen zijn in het verblijf. Ook voor verblijven die nog niet voldoen aan deze voorwaarde kan een aanvraag worden ingediend.”

In het licht van die toelichting is het raadzaam om in de definities in artikel 1, 3° en 12°, van het ontwerp telkens de zinsnede “of dat een aanbod voor georganiseerde jeugdgroepen wenst uit te bouwen, en” in te voegen tussen het woord “jeugdgroepen” en het woord “dat”.

11. Teneinde doorheen het ontwerp geen gewag te moeten maken van “de subsidie, vermeld in artikel 2,”, zou een definitie ervan, bijvoorbeeld als “investeringssubsidie” kunnen worden opgenomen in de lijst van definities in artikel 1 van het ontwerp.

van een kamergereleerd logies, wel nog gepreciseerd worden dat het gaat om “toeristisch logies bestaande uit...”. Ook wordt het begrip “verhuureenheid” het best nog gedefinieerd.

Artikel 3

12. In artikel 3, 4°, van het ontwerp wordt vermeld dat één van de doelstellingen van het ontworpen subsidiestelsel is om jeugdverblijven “naar een erkenning [te] leiden”. De gemachtigde preciseerde de beoogde erkenning als volgt:

“Voor Vlaamse jeugdverblijven is dat een erkenning op grond van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies. Voor Brusselse jeugdverblijven is dat een erkenning als verblijfcentrum voor sociaal toerisme op grond van de ordonnantie van 8 mei 2014 betreffende het toeristische logies.”

Dit kan beter worden gepreciseerd in de ontworpen bepaling zelf.

Artikel 4

13. Het eerste lid van artikel 4 van het ontwerp moet worden voorafgegaan door de vermelding “§ 1.”.

14. Op grond van artikel 4, § 2, 2°, van het ontwerp bepaalt de minister voor elke oproep tot het indienen van aanvragen voor investeringssubsidies de kosten die in aanmerking komen voor een subsidie. Artikel 8, § 1, van het ontwerp bevat reeds een opsomming van subsidiabele kosten en machtigt de minister om die kosten nader te bepalen.

Gevraagd naar de verhouding tussen beide delegaties, of deze beide een afzonderlijk doel hebben en hoe die doelen dan verschillen, en of het de bedoeling is dat de minister op grond van artikel 4 van het ontwerp elk jaar opnieuw een selectie maakt uit de lijst van subsidiabele kosten, die hij eerst op grond van artikel 8 van het ontwerp op abstracte wijze nader dient te bepalen, en zo ja, hoe die keuze zich dan verhoudt tot het principe van de prioritaire behandelingen van aanvragen gericht op brandveiligheid, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Artikel 4, §2 bepaalt dat de minister de kosten bepaalt die in aanmerking komen voor een investeringssubsidie. Deze kosten worden vervolgens gespecificeerd in artikel 8, §1, 1° lid waar de subsidiabele kosten preciezer worden bepaald tot een aantal categorieën van kosten, namelijk dat zij betrekking zullen hebben op maatregelen inzake brandveiligheid, energiebesparing of kwaliteitsverhoging en modernisering, zoals concreet omschreven in de betreffende bepaling. Artikel 8, §1, 2° lid bepaalt vervolgens dat de minister alsnog deze kosten nader kan bepalen (binnen de hierboven vermelde categorieën).”

In het licht van deze uitleg is het raadzaam om in artikel 4, § 2, 2°, van het ontwerp te schrijven “welke van de kosten bepaald in artikel 8, § 1, in aanmerking komen”.

Artikel 6

15. Wanneer in de omschrijving van de subsidies of premies vermeld in artikel 6 van het ontwerp de toekennende instantie wordt vermeld, moet worden verwezen naar de instantie die volgens de betrokken regelgeving beslissingsbevoegd is. Voor de subsidie vermeld in punt 1° is

dat de Vlaamse Regering in plaats van het Departement, Cultuur, Jeugd en Media,¹⁴ en voor de subsidie vermeld in punt 2° de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur of voor jeugd in plaats van het Departement, Cultuur, Jeugd en Media.¹⁵

Artikel 7

16. De gemachtigde bevestigde dat in artikel 7, eerste lid, 1° en 2°, van het ontwerp de zinsnede “van de uitgaven waarvoor de investeringssubsidie wordt toegekend, ” telkens ontbreekt na de vermelding van het percentage.

Artikel 8

17. Artikel 8, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp vermeldt, als eerste categorie van subsidiabele kosten, werken en aankopen voor Vlaamse jeugdverblijven om te voldoen aan de specifieke brandveiligheidsnormen, overeenkomstig en vermeld in het besluit van 17 maart 2017 ‘tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen waaraan het toeristische logies moet voldoen’, en waarvan de noodzaak blijkt uit een controleverslag van de bevoegde hulpverleningszone.

Artikel 4, § 2, van het voormelde besluit maakt gewag van een controle door de bevoegde hulpverleningszone voor bepaalde types toeristische verblijven, maar artikel 4, § 1, van dat besluit maakt melding van een controle “door een instelling of instantie die de minister aanwijst”. Op de vraag of het de bedoeling is dat in artikel 8, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp ook wordt verwezen naar de controles bedoeld in artikel 4, § 1, van het voormelde besluit, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Deze opmerking is correct. De bepaling moet in die zin aangevuld worden dat ook een controleverslag van de aangewezen instantie of instelling, zoals vermeld in artikel 4, § 1, van het besluit van 17 maart 2017, in aanmerking komt.”

Die aanvulling moet dan ook gebeuren voor de artikelen 11, tweede lid, 6°, en 16 van het ontwerp.

18. Gelet op de uiteenzetting van de gemachtigde in opmerking 14 is het raadzaam om in artikel 8, § 1, tweede lid van het ontwerp te schrijven “kan de subsidiabele kosten, vermeld in het eerste lid, nader bepalen” in plaats van “bepaalt de subsidiabele kosten, vermeld in het eerste lid, nader”.

¹⁴ Zie artikel 17, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2023 ‘over de regeling voor de toekenning van investeringssubsidies voor strategische cultuur- en jeugdinfrastructuur’.

¹⁵ Zie artikel 14, vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 2022 ‘over de regeling voor de toekenning van sectorale investeringssubsidies aan cultuur- en jeugdinfrastructuur met bovenlokaal belang’.

19. Overeenkomstig artikel 8, § 2, eerste lid, 1°, van het ontwerp komen alleen werken en aankopen die onroerend of onroerend door bestemming zijn, in aanmerking voor een subsidie. Gevraagd om nader toe te lichten wanneer een aankoop als onroerend wordt beschouwd, ook rekening houdend met het feit dat volgens artikel 8, § 3, tweede lid, 5°, van het ontwerp de aankoop van gronden of gebouwen in ieder geval niet in aanmerking komt, en of het, wat de werken betreft, gaat om werken aan onroerende goederen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het gaat hierbij inderdaad om werken en aankopen die als onroerend of onroerend door bestemming kunnen worden beschouwd. Bepaalde brandveiligheidsmaatregelen zoals bijvoorbeeld het aankopen en monteren van een kleine rookmelder – zonder contact met een (brand)centrale – of een brandblusapparaat of blusdeken gelden hierbij niet.”

Het is raadzaam om deze uitzondering in de ontworpen bepaling tot uiting te laten komen.

20. Overeenkomstig artikel 8, § 2, eerste lid, 2°, van het ontwerp komen werken en aankopen alleen in aanmerking voor een subsidie indien Toerisme Vlaanderen “ze” vóór 1 juni 2026 geen subsidie toegekend heeft in het kader van de toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2023 ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder investeringssubsidies kunnen worden toegekend aan toeristische logiezen’ of het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van ‘Toerisme voor Allen’.

Gevraagd of die “ze” betrekking heeft op de werken en de aankopen of op de subsidieaanvrager, en hoe deze voorwaarde verschilt van het cumulverbod opgenomen in artikel 6, 4°, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Hierbij gaat het om de werken en aankopen, zoals blijkt uit de eerste zin van artikel 8, §2, eerste lid, 2° die luidt ‘De werken en aankopen in §1 komen enkel in aanmerking voor subsidiëring indien.’.

Het cumulverbod zoals voorzien in artikel 6, 4° betreft dezelfde kosten die eerder al gesubsidieerd zouden zijn, wat niet toegelaten is in het kader van het verbod op dubbelsubsidiëring dat stelt dat voor exact dezelfde gemaakte kosten of hetzelfde projectonderdeel niet meermaals subsidies van verschillende overheden of instanties mag ontvangen. Het totale subsidiebedrag mag de werkelijk gemaakte kosten nooit overschrijden.”

Deze uitleg neemt niet weg dat de twee voornoemde ontworpen bepalingen dubbelop lijken te zijn.

21. Het eerste lid van artikel 8, § 3, van het ontwerp voegt niets toe aan wat reeds voortvloeit uit de paragrafen 1 en 2 van dat artikel en kan bijgevolg beter worden weggelaten.

Artikel 9 en 10

22. De artikelen 9 en 10 van het ontwerp hebben betrekking op de uitbetaling van de subsidie en moeten, zoals reeds werd uiteengezet in opmerking 9, worden verplaatst naar verderop in het ontwerp.

Naar aanleiding daarvan kan ook worden verduidelijkt:

- dat artikel 9, § 3, eerste lid, van het ontwerp enkel betrekking heeft op uitbetalingen vermeld in de paragrafen 1 en 2, *tweede lid*, vermits voor de uitbetaling van het voorschot geen betalingsaanvraag na de volledige realisatie kan worden verlangd;¹⁶
- dat artikel 9, § 3, tweede tot vierde lid, van het ontwerp bedoelen uit te drukken dat als het jeugdverblijf bij de aanvraag reeds erkend was als jeugdverblijf door Toerisme Vlaanderen of als verblijfscentrum voor sociaal toerisme door de bevoegde instantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het zijn erkenning bij de uitbetaling (nog steeds) moet hebben en dat de aanvrager de bij de subsidieaanvraag op grond van artikel 12, derde tot vijfde lid, desgevallend aangegane engagementen moet hebben gerealiseerd, met inbegrip van het behalen van een erkenning als het deze nog niet had bij de aanvraag;
- dat de uitbetaling van het voorschot niet wordt meegeteld voor het aantal uitbetalingen vermeld in artikel 9, § 4, van het ontwerp;
- hoe een aanvraag moet gebeuren voor de uitbetaling van een tussentijdse schijf wanneer de uitbetaling van de subsidie op grond van artikel 9, § 4, 2° of 3°, van het ontwerp in maximaal twee of vier schijven kan gebeuren, terwijl in de artikelen 10 en 33, eerste lid, van het ontwerp enkel gewag wordt gemaakt van respectievelijk een betalingsaanvraag en een uitbetaling van het saldo na de realisatie van het project.

Artikel 11

23. Volgens artikel 11, tweede lid, 1°, van het ontwerp dient de subsidieaanvraag een “zelfscan” te bevatten. Gevraagd wat hiermee precies bedoeld wordt en of dit document elders reeds geregeld wordt, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De zelfscan is een overzicht van de bestaande situatie van het jeugdverblijf om de subsidieaanvrager een richting te geven waarin hij best als eerste investeert en om de noodzaak en de relevantie van de investeringen te motiveren. Deze motivatie is belangrijk voor het beoordelingskader.”

De ontworpen bepaling wordt het best aangevuld met een nadere omschrijving van wat de zelfscan inhoudt.

¹⁶ Er kan natuurlijk wel achteraf een verantwoording voor de besteding van het voorschot worden gevraagd.

24. Volgens artikel 11, tweede lid, 5°, van het ontwerp dient de subsidieaanvraag een “RIB attest” te bevatten. Gevraagd wat hiermee precies bedoeld wordt en of dit attest elders reeds geregeld wordt, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Een RIB-attest (Relevé d’Identité Bancaire) of *Attest van bankidentiteit* is een officieel document van een bankinstelling. Dit attest bewijst dat de subsidieaanvrager effectief gelinkt is aan het opgegeven bankrekeningnummer.”

Het is raadzaam om in de ontworpen bepaling (ook) de term “attest van bankidentiteit” te vermelden.

25. In artikel 11, tweede lid, 7°, van het ontwerp schrijve men “Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp”.¹⁷

26. Volgens artikel 11, tweede lid, 11°, van het ontwerp moet de subsidieaanvraag een verklaring op erewoord bevatten om na de toekenning van de subsidie het gebruik van het Nederlands te erkennen als voertaal. Deze formulering vertoont gelijkenissen met wat bepaald is in artikel 76/2, eerste lid, 9°, van de VCO, dat als een van de elementen van een subsidiekader het “engagement van de subsidieontvanger om het belang van het gebruik van het Nederlands te erkennen bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten” vermeldt.

De ontworpen bepaling gaat echter verder, aangezien geen gewag wordt gemaakt van de erkenning van het *belang van het gebruik* van het Nederlands, maar van het *gebruik ervan als voertaal*.¹⁸ Een dergelijk juridisch bindend engagement kan niet anders worden begrepen dan als een verplichting om een bepaalde taal te gebruiken als voorwaarde om de subsidies te kunnen ontvangen. De Vlaamse Gemeenschap is evenwel niet bevoegd om middels subsidies het gebruik der talen te regelen, behoudens in de in artikel 129, § 1, van de Grondwet bedoelde aangelegenheden.¹⁹ De ontworpen bepaling moet dan ook worden beperkt tot een verklaring op erewoord om het *belang van* het gebruik van het Nederlands bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten te erkennen.²⁰⁻²¹

¹⁷ Zie de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 19 juli 1990 ‘houdende oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp’.

¹⁸ Vergelijk overigens met de artikelen 12, vijfde lid, 3°, en 26 van het ontwerp, waar telkens gewag wordt gemaakt van de erkenning van het belang van het gebruik van het Nederlands.

¹⁹ GwH 30 juni 2014, nr. 97/2014, B.14-B.17.3.

²⁰ Adv.RvS 78.390/3 van 4 december 2025 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2025 ‘over de toekenning van een subsidie aan een organisatie die aan burgers evidencebased gezondheidsinformatie verschaft’, opmerking 22; adv.RvS 78.466/16 van 12 december 2025 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2025 ‘tot regeling van subsidies aan organisatoren groepsopvang, voor de organisatie van praktijkcentra kinderopvang’, opmerking 8.

²¹ In welk geval deze verplichting niet meer opnieuw gesteld hoeft te worden in artikel 26 van het ontwerp. Ten aanzien van Brusselse jeugdverblijven kan de in artikel 12, vijfde lid, 3°, bedoelde voorwaarde echter worden beschouwd als een criterium aan de hand waarvan wordt bepaald dat het jeugdverblijf in kwestie tot de Vlaamse Gemeenschap behoort (zie GwH 23 februari 2005, nr. 44/2005, B.12.2), zodat die bepaling in zijn huidige vorm kan worden behouden.

Artikel 12

27. In de inleidende zin van artikel 12, tweede lid, van het ontwerp moet de zinsnede “, vermeld in het eerste lid,” worden weggelaten of vervangen door een meer precieze omschrijving, vermits nu de indruk ontstaat dat dit lid enkel betrekking zou hebben op de situatie van het indienen van een aanvraag in verschillende opeenvolgende jaren.

In de punten 1° en 2° van dat tweede lid moet bovendien worden vermeld door wie de erin vermelde personen zijn aangesteld voor het indienen van de subsidieaanvraag.

Artikel 13

28. Artikel 13, tweede lid, 3°, van het ontwerp schrijft voor dat een extern jurylid van het beoordelingsteam het Nederlands als moedertaal heeft of het Nederlands “op gelijkwaardig niveau” machtig is.

In het licht van de gelijke behandeling van alle externe juryleden moet het niveau van taalkennis dat kan worden opgelegd redelijk verantwoord zijn en evenredig ten aanzien van het beoogde doel, in dit geval het kunnen voldoen aan de verplichtingen inzake het gebruik van de talen.²²

In de mate dat de ontworpen bepaling vereist dat het externe jurylid van het beoordelingsteam het Nederlands als moedertaal moet hebben of wanneer die het Nederlands niet als moedertaal heeft, “het Nederlands op gelijkwaardig niveau” machtig dient te zijn, moet dit vereiste kunnen worden verantwoord door de redelijke vervulling van de betrokken taken als lid van het beoordelingsteam.

Artikel 15

29. Zoals reeds werd uiteengezet in opmerking 9, is het raadzaam om de regels over de eigenlijke beoordeling te laten voorafgaan door een duidelijke weergave van de inhoud en de gevolgen van het onderscheid tussen prioritaire en andere aanvragen.

Bovendien moet worden verduidelijkt of de aanvragen vermeld in artikel 15, tweede lid, 2°, van het ontwerp in hun geheel als prioritair worden beschouwd of enkel voor het gedeelte ervan dat betrekking heeft op werken en aankopen als vermeld in artikel 8, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp. Ook moet worden verduidelijkt wat wordt bedoeld met “aangemeld” zijn op de vermelde referentiedatum.

De gemachtigde gaf daarover de volgende toelichting:

“Enkel het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op werken en aankopen als vermeld in artikel 8, § 1, eerste lid, 1°, wordt als prioritair beschouwd in deze aanvraag.

²² Voor de evenredigheidstoets in het kader van de bevoegdheidsverdeling, zie GwH 12 maart 2015, nr. 28/2015, B.8.2. en B.8.3.

Jeugdverblijven vallen sinds 1 januari 2023 onder het toepassingsgebied en de specifieke brandveiligheidsnormen van het logiesdecreet (het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies). Jeugdverblijven die op 31 december 2022 erkend waren volgens het decreet Toerisme voor Allen werden automatisch als aangemeld beschouwd volgens het logiesdecreet. Er werd daarnaast een overgangsperiode voorzien voor deze jeugdverblijven om te voldoen aan de specifieke brandveiligheidsnormen en voor bestaande brandveiligheidsattesten volgens het decreet Toerisme voor Allen.

Bedoeling is prioriteit te geven aan :

- 1) aanvragen die uitsluitend betrekking hebben op brandveiligheidswerken en - aankopen als vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1°
- 2) aanvragen die gebeuren door jeugdverblijven die (op 31 december 2022) erkend waren volgens het decreet Toerisme voor Allen en die nog werken moeten uitvoeren om te voldoen aan de specifieke brandveiligheidsnormen van het logiesdecreet. Dit kan dan een aanvraag zijn in combinatie met andere werken (enkel de brandveiligheidswerken worden als prioritair beschouwd – zie hoger). De bepaling ‘of Toerisme Vlaanderen het jeugdverblijf op die datum heeft erkend’ in dit punt moet weggelaten worden.

Verblijven die niet aangemeld zijn of waren op 31 december 2022 kunnen ook een gecombineerde aanvraag indienen (noodzakelijke brandveiligheidswerken én andere werken en aankopen). In dat geval worden de brandveiligheidswerken niet als prioritair beschouwd.

Verblijven die niet aangemeld zijn of waren op 31 december 2022 en enkel een aanvraag indienen voor noodzakelijke brandveiligheidswerken worden prioritair beschouwd omdat ze zullen leiden tot een zowat onmiddellijk erkenning.”

De door de gemachtigde verschaftte verduidelijkingen moeten tot uiting komen in de ontworpen bepaling.

Artikel 18

30. De gemachtigde bevestigde dat in de deler van de formule vermeld in artikel 18, tweede lid, van het ontwerp moet worden geschreven “het geheel van de *initiële* maximaal toe kennen investeringssubsidies voor brandveiligheid”.

Artikel 21

31. In artikel 21 van het ontwerp ontbreken de woorden “beoordelingscriteria, vermeld” voor de woorden “in artikel 22, eerste lid,”.

Artikel 22

32. Volgens artikel 22, eerste lid, 16°, van het ontwerp worden de aanvragen, vermeld in artikel 20 van het ontwerp, onder meer beoordeeld op de mate waarin de geplande investeringen rekening houden met de “Reizen-naar-Morgen-principes”. Gevraagd wat hiermee precies bedoeld

wordt en of die principes elders reeds geregeld worden, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“[De] Reizen naar Morgen-visie is een visie die Toerisme Vlaanderen samen met de sector heeft opgemaakt en goed gekend zijn binnen de sector. De principes kan je terugvinden in het charter: [Reizen naar Morgen-Charter | Reizen naar Morgen](#).”

Het is raadzaam om in de ontworpen bepaling te verwijzen naar de “principes uit het Reizen naar Morgen-charter, opgesteld door Toerisme Vlaanderen in samenwerking met de sector” of een gelijkaardige formulering.

33. Volgens artikel 22, tweede lid, van het ontwerp moeten aanvragen, vermeld in artikel 20 van het ontwerp, minstens de helft van de maximaal te behalen score halen op het beoordelingscriterium, vermeld in het eerste lid, 13°. Het beoordelingscriterium vermeld in het eerste lid, 13°, krijgt evenwel een gemeenschappelijke score met de beoordelingscriteria vermeld in het eerste lid, 14° en 15°.

Gevraagd of die score nog onderverdeeld moet worden met oog op toepassing van het tweede lid, of dat het in het tweede lid gaat om de gemeenschappelijke score voor de beoordelingscriteria vermeld in het eerste lid, onder 13° tot 15°, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het is inderdaad de totaalscore van het geheel onder 13° tot 15° waarop minstens de helft van de maximaal te behalen score moet gehaald worden.”

Artikel 22, tweede lid, van het ontwerp moet in die zin worden aangepast.

34. In artikel 22, vierde lid, van het ontwerp moet niet verwezen worden naar “ontvankelijke” vragen voor een subsidie, maar naar aanvragen die een voldoende score behalen om principieel in aanmerking te kunnen komen voor een subsidie.

Artikel 24

35. In artikel 24, eerste lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 14 in plaats van naar artikel 11. Bovendien schrijf men “minister”, in plaats van “Vlaamse minister van Wonen, Energie en Klimaat, Toerisme en Jeugd”, mede gelet op de definitie in artikel 1, 7°, van het ontwerp.

Die opmerking geldt ook voor artikel 25 van het ontwerp.

36. In de lijst van elementen die het beoordelingsverslag dient te bevatten volgens artikel 24, tweede lid, van het ontwerp ontbreken elementen met betrekking tot de beoordeling van de prioritaire aanvragen.

Artikel 27

37. In artikel 27, eerste lid, van het ontwerp moet niet alleen verwezen worden naar werken, maar ook naar aankopen, vermits de instandhoudingsvereiste blijktens het derde lid, 1°, van dat artikel ook voor aankopen geldt.

Artikel 29

38. In artikel 29 van het ontwerp schrijve men “vermeld in het decreet van 29 juni 2018 houdende invoering van het programma ‘Iedereen verdient vakantie’ in het sociaal toerisme” en “artikel 3, 4°, van het voormelde decreet, te laten participeren”.

Bovendien moet de aan de subsidieaanvrager opgelegde verplichting concreter en vollediger omschreven worden: enerzijds is de plicht tot het mee uitdragen van het ‘Iedereen Verdient Vakantie’-verhaal te weinig precies, anderzijds is het niet duidelijk voor welke en hoeveel overnachtingen een korting moet worden aangeboden of extra ondersteuning moet worden ingezet.

Artikel 30

39. In artikel 30, 3°, van het ontwerp schrijve men “administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen” in plaats van “AG Toerisme Vlaanderen”.

Artikel 31

40. In artikel 31 van het ontwerp moet gepreciseerd worden dat het gaat om het online subsidieloket *van Toerisme Vlaanderen*.

Artikel 33

41. Op de vraag waarom in artikel 33, derde lid, 4°, van het ontwerp wordt verwezen naar een specifieke wijzigingswet van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 ‘betreffende de verklaring af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen’, dat na die wijzigingswet nog is gewijzigd, en dat bovendien zal worden opgeheven met ingang van 1 september 2026,²³ antwoordde de gemachtigde dat de ontworpen bepaling zal worden weggelaten.

²³ Zie artikel 129, 10°, van de wet van 3 maart 2026 ‘houdende harmonisatie van de geldende wetsbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024’. In de artikelsgewijze toelichting bij dat artikel in het wetsontwerp, wordt erop gewezen dat dit koninklijk besluit kan worden opgeheven, aangezien de bepalingen van dat koninklijk besluit werden hernomen in artikel 691 van het Strafwetboek (*Parl.St.* Kamer 2025-26, nr. 56-1182/1, 31).

Artikelen 34 en 35

42. In de artikelen 34 en 35 van het ontwerp wordt gewag gemaakt van respectievelijk de “pro rata” terugvordering en de volledige of gedeeltelijke inhouding of terugvordering van toegekende subsidies in bepaalde omstandigheden. Die bepalingen moeten zo worden begrepen dat ze geen afbreuk kunnen doen aan hetgeen reeds voortvloeit uit artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’ en uit artikel 76 van de VCO.

Artikel 36

43. Artikel 36, tweede lid, van het ontwerp, lijkt minstens gedeeltelijk dubbelop te zijn met artikel 33, tweede lid, van het ontwerp. Die bepalingen kunnen beter worden versmolten.

Artikel 37

44. In de uitvoeringsbepaling vervat in artikel 37 van het ontwerp schrijve men “De Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme”.²⁴

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

²⁴ Zie de omzendbrief VR 2019/4 ‘Wetgevingstechniek’, aanwijzing 247.